

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 10. junija 2016*

„Ničnostna tožba — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere se uporabi zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Rok za vložitev tožbe — Dopustnost — Dokaz o utemeljenosti vpisa na seznam — Očitno utemeljena tožba“

V zadevi T-494/14,

Oleksandr Klymenko, stanujoč v Kijevu (Ukrajina), ki ga zastopata M. Shaw, QC, in I. Quirk, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata A. Vitro in J.-P. Hix, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 111, str. 91) ter Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 111, str. 33) v delih, v katerih se ta akta nanašata na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi G. Berardis (poročevalec), predsednik, O. Czúcz in A. Popescu, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- 1 Ta zadeva se uvršča v okvir omejevalnih ukrepov proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini.

* Jezik postopka: angleščina.

- 2 Tožeča stranka, Oleksandr Klymenko, je imela funkcijo ministra za prihodke in dajatve v Ukrajini.
- 3 Svet Evropske unije je 5. marca 2014 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26).
- 4 Člen 1(1) in (2) Sklepa 2014/119 določa:
 - „1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.
 2. Fizičnima [fizičnim] ali pravnim osebam, subjektom ali organom s seznama v Prilogi se ne dajo neposredno ali posredno na razpolago ali v njihovo korist nobena sredstva ali gospodarski viri.“
- 5 Podrobna pravila o zadevnih omejevalnih ukrepih so opredeljena v naslednjih odstavkih tega člena.
- 6 Svet je istega dne na podlagi člena 215(2) PDEU sprejel Uredbo (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1).
- 7 V skladu s Sklepom 2014/119 Uredba št. 208/2014 nalaga sprejetje zadevnih omejevalnih ukrepov in opredeljuje podrobna pravila glede navedenih omejevalnih ukrepov z besedilom, ki je v bistvu enako kot v navedenem sklepu.
- 8 Imena oseb, na katere se nanašata Sklep 2014/119 in Uredba št. 208/2014, so navedena na seznamu v Prilogi k navedenemu sklepu in Prilogi I k navedeni uredbi (v nadaljevanju: seznam) skupaj z, med drugim, obrazložitvijo njihovega vpisa. Prvotno imena tožeče stranke ni bilo na tem seznamu.
- 9 Svet je 6. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil Obvestilo osebam, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2014/119 in Uredbi št. 208/2014 (UL 2014, C 66, str. 1). V tem obvestilu je navedeno, da lahko „[z]adevne osebe [Svetu pošljejo] zahtevek za ponovno preučitev odločitve o njihovi uvrstitvi na [seznam] skupaj z dokazili [...]“. V Obvestilu so zadevne osebe opozorjene tudi, „da lahko odločitev Sveta izpodbijajo na Splošnem sodišču [...] v skladu s pogoji iz členov 275[, drugi odstavek, PDEU] ter 263[, četrti in šesti odstavek, PDEU]“.
- 10 Sklep 2014/119 in Uredba št. 208/2014 sta bila spremenjena z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119 (UL 2014, L 111, str. 91) ter z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2014, L 111, str. 33).
- 11 Z Izvedbenim sklepom 2014/216 in Izvedbeno uredbo št. 381/2014 je bilo ime tožeče stranke dodano na seznam skupaj z navedbo „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ kot podatkom o identiteti in to obrazložitvijo:

„Oseba, zoper katero v Ukrajini teče preiskava zaradi sodelovanja pri zločinih [kaznivih dejanjih] v zvezi s poneverbo [z odtujitvijo] ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine.“

12 Svet je 15. aprila 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil obvestilo, ki je bilo v bistvu enako tistemu, ki ga je objavil 6. marca 2014 (točka 9 zgoraj), naslovljeno pa je bilo na osebe, za katere so veljali omejevalni ukrepi iz Sklepa 2014/119, ki se izvaja z Izvedbenim sklepom 2014/216, in Uredbe št. 208/2014, ki se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 381/2014, o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini.

13 Sklep 2014/119 je bil spremenjen tudi s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 24, str. 16), ki je začel veljati 31. januarja 2015. V zvezi z merili za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, je iz člena 1 navedenega sklepa razvidno, da se člen 1(1) Sklepa 2014/119 nadomesti z naslednjim:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

Za namene tega sklepa osebe, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, vključujejo osebe, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo:

- (a) glede odtujitve ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja ali vpletenosti v to odtujitev; ali
- (b) glede zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zanj ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja, ali vpletenost v to zlorabo.“

14 Z Uredbo Sveta (EU) 2015/138 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 24, str. 1) je bila zadnjenavedena uredba spremenjena v skladu s Sklepom 2015/143.

15 Sklep 2014/119 in Uredba št. 208/2014 sta bila nato spremenjena s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1). S Sklepom 2015/364 je bil spremenjen člen 5 Sklepa 2014/119, in sicer tako, da se je uporaba omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko podaljšala do 6. marca 2016. Z Izvedbeno uredbo 2015/357 je bila zato nadomeščena Priloga I k Uredbi št. 208/2014.

16 S tema aktoma je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu skupaj z navedbo „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ kot podatkom o identiteti in to novo obrazložitev:

„Oseba, zoper katero ukrajinski organi vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja ter zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zase ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja.“

17 Sklep 2015/364 in Izvedbena uredba 2015/357 sta predmet nove tožbe, ki jo je tožeča stranka pri Splošnem sodišču vložila 15. maja 2015 (zadeva T-245/15, Klymenko/Svet).

Postopek in predlogi strank

18 Tožeča stranka je 30. junija 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

- 19 Tožeča stranka je istega dne z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ta tožba obravnava po hitrem postopku v skladu s členom 76a Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991. Svet je vložil stališče glede tega predloga. Splošno sodišče (deveti senat) je z odločbo z dne 11. avgusta 2014 zavrnilo predlog za obravnavanje po hitrem postopku.
- 20 Svet je 29. septembra 2014 z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča podal ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 21 S sklepom Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 7. januarja 2015 je bilo v skladu s členom 114(4) Poslovnika z dne 2. maja 1991 odločanje o ugovoru nedopustnosti pridržano za končno odločbo.
- 22 Svet je 24. februarja 2015 v skladu s členom 18(4) Navodil sodnemu tajniku Splošnega sodišča vložil obrazložen predlog, naj se vsebina nekaterih prilog k odgovoru na tožbo ne navede v dokumentih, ki se nanašajo na to zadevo in so dostopni javnosti.
- 23 Tožeča stranka je z dopisom z dne 15. aprila 2015 predlagala ukrep procesnega vodstva za pridobitev dokumentov, ki jih Svet še ni vložil v spis. Svet je 4. maja 2015 v spis vložil dokumente, ki jih je zahtevala tožeča stranka, in v skladu s členom 18(4) Navodil sodnemu tajniku Splošnega sodišča vložil obrazložen predlog, naj se njihova vsebina ne navede v dokumentih, ki se nanašajo na to zadevo in so dostopni javnosti.
- 24 Sodno tajništvo Splošnega sodišča je z dopisom z dne 25. novembra 2015 stranki pozvalo, naj se ob upoštevanju sodbe z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), s katero je Splošno sodišče razglasilo Sklep 2014/119 in Uredbo št. 208/2014 za nična v delih, v katerih sta se nanašala na tožečo stranko v navedeni zadevi, opredelita do uporabe člena 132 Poslovnika za obravnavani primer. Stranki sta odgovorili v za to določenih rokih.
- 25 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- zavrne ugovor nedopustnosti;
 - razglasi Izvedbeni sklep 2014/216 in Izvedbeno uredbo št. 381/2014 za nična v delih, v katerih se nanašata nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 26 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- primarno, zavrže tožbo kot nedopustno;
 - podredno, zavrne tožbo kot neutemeljeno;
 - podredno, v primeru razglasitve ničnosti, odredi, da se učinki Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216, glede tožeče stranke ohranijo do začetka veljavnosti razglasitve delne ničnosti Uredbe št. 208/2014, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo št. 381/2014;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 27 Člen 132 Poslovnika določa, da če je Sodišče ali Splošno sodišče že odločalo o enem ali več pravnih vprašanjih, ki so enaka tem, ki se zastavljajo s tožbenimi razlogi, in če Splošno sodišče meni, da je dejansko stanje ugotovljeno, lahko po koncu pisnega dela postopka in po opredelitvi strank z obrazloženim sklepom, v katerem je navedena upoštevana sodna praksa, tožbo razglasi za očitno utemeljeno.
- 28 V obravnavanem primeru je Svet z ločeno vlogo podal ugovor nedopustnosti, ki ga mora Splošno sodišče še obravnavati, čeprav je bilo odločanje o njem pridržano za končno odločbo. Ker Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin iz spisa dejansko stanje dovolj razjasnjeno, bo odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.

Ugovor nedopustnosti, ki ga je podal Svet

- 29 Svet se sklicuje na nedopustnost te tožbe zoper Izvedbeni sklep 2014/216 in Izvedbeno uredbo št. 381/2014, ker je bila vložena po roku. Natančneje, Svet ob opozarjanju na besedilo člena 263, šesti odstavek, PDEU ter opiranju na sodbo z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet (od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258), trdi, da je dvomesečni rok za vložitev tožbe začel teči, ko je bila tožeča stranka obveščena o odločitvi o vpisu njenega imena na seznam, kar se je zgodilo z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* (glej točko 12 zgoraj), saj Svet ni poznal naslova tožeče stranke.
- 30 V zvezi s tem zatrjuje, da se člen 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991, v skladu s katerim začne rok za vložitev tožbe teči po izteku 14. dne po objavi akta, uporablja le, kadar začne rok za vložitev tožbe proti aktu teči z objavo navedenega akta, v obravnavanem primeru pa ni bilo tako. Poleg tega naj bi bilo iz sodbe z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet (od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258), razvidno, da kadar so bili zadevne osebe in subjekti o ukrepu obveščeni z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, se te osebe ali subjekti ne morejo sklicevati na navedeno objavo, da bi odložili začetek roka za vložitev tožbe.
- 31 Zato naj bi se v obravnavanem primeru dvomesečni rok za vložitev tožbe iz člena 263, šesti odstavek, PDEU, ki se zaradi oddaljenosti podaljša za enkratno obdobje desetih dni iz člena 102(2) Poslovnika z dne 2. maja 1991, iztekel 25. junija 2014. Ta tožba, vložena 30. junija 2014, naj torej ne bi bila dopustna.
- 32 Tožeča stranka prereka trditve Sveta in navaja, da tožba ni prepozna.
- 33 Najprej je treba spomniti, da se v skladu s členom 263, šesti odstavek, PDEU ničnostna tožba glede na posamezni primer vloži v dveh mesecih od objave izpodbijanega akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel.
- 34 V skladu s sodno prakso načelo učinkovitega sodnega varstva vključuje to, da organ Evropske unije, ki sprejme akt o omejevalnih ukrepih glede posameznika ali subjekta, zadevnemu posamezniku ali subjektu v največji mogoči meri sporoči razloge, na katerih temelji ta akt, bodisi ko sprejme akt bodisi vsaj kolikor hitro po sprejetju je mogoče, da tej osebi ali subjektu omogoči, da lahko vloži pravno sredstvo (glej sodbo z dne 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Svet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 35 Ta položaj je posledica posebnosti aktov o naložitvi omejevalnih ukrepov v zvezi z osebo ali subjektom, ki so hkrati splošni akti, ker kategoriji naslovnikov, ki je določena na splošno in abstraktno, prepovedujejo med drugim, da dajo sredstva in gospodarske vire na voljo osebam in subjektom, ki so

navedeni na seznamih, priloženih tem aktom, in sveženj posamičnih odločb, sprejetih v zvezi s temi osebami in subjekti (glej sodbo z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet, od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258, točka 56 in navedena sodna praksa).

- 36 V tem primeru je načelo učinkovitega sodnega varstva izraženo v členu 2(2) Sklepa 2014/119 in členu 14(2) Uredbe št. 208/2014, ki določata, da Svet zadevne osebe ali subjekte obvesti o svoji odločitvi, vključno z razlogi za uvrstitev njihovega imena na seznam oseb in subjektov, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, bodisi neposredno, če je naslov znan, bodisi z objavo obvestila, s čimer da taki osebi ali subjektu možnost, da predloži pripombe.
- 37 Tako začne rok za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti akta o naložitvi omejevalnih ukrepov v zvezi z osebo ali subjektom teči izključno bodisi z dnevom posamične obvestitve zadevne osebe o tem aktu, če je njen naslov znan, bodisi – v nasprotnem primeru – z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* (glej v tem smislu sodbo z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet, od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258, točke od 59 do 62).
- 38 V zvezi s tem je treba pojasniti, da Svet ne more samovoljno izbrati načina obvestitve zadevnih oseb o svojih odločitvah. Iz točke 61 sodbe z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet (od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258), je namreč razvidno, da je Sodišče menilo, da je posredna obvestitev o aktih o naložitvi omejevalnih ukrepov, ki se izvede z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, dopustna samo v primerih, v katerih Svet ni mogel opraviti posamične obvestitve. Drugačna ugotovitev bi Svetu omogočila, da bi se zlahka izognil svoji obveznosti posamične obvestitve (sodbe z dne 3. julija 2014, Zanjani/Svet, T-155/13, neobjavljena, EU:T:2014:605, točka 36; Sorinet Commercial Trust Bankers/Svet, T-157/13, neobjavljena, EU:T:2014:606, točka 38, in Sharif University of Technology/Svet, T-181/13, neobjavljena, EU:T:2014:607, točka 31).
- 39 Poleg tega je mogoče šteti, da Svet fizične ali pravne osebe oziroma subjekta ni mogel posamično obvestiti o aktu, ki vsebuje omejevalne ukrepe, ki ga zadevajo, bodisi kadar naslov te osebe ali subjekta ni objavljen in Svetu ni bil predložen bodisi kadar obvestitev, opravljena na naslovu, ki ga Svet ima, ne uspe kljub temu, da si je z vso potrebno skrbnostjo prizadeval, da bi opravil to obvestitev (sodba z dne 5. novembra 2014, Mayaleh/Svet, T-307/12 in T-408/13, EU:T:2014:926, točka 61).
- 40 V obravnavanem primeru Svet trdi, da ob sprejetju Izvedbenega sklepa 2014/216 in Izvedbene uredbe št. 381/2014 ni poznal naslova tožeče stranke, česar ta ne izpodbija.
- 41 Ker Svet ni imel druge izbire, kot da obvestitev o vpisu imena tožeče stranke opravi z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, datum objave tega obvestila pomeni začetek roka za vložitev tožbe v obravnavani zadevi.
- 42 Kar zadeva izračun tega roka, je treba opozoriti, da se v skladu s členom 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991, kadar začne rok za vložitev tožbe proti aktu institucije teči z dnem objave akta, ta rok računa po izteku 14. dne po objavi akta v *Uradnem listu Evropske unije*. V skladu z določbami člena 102(2) navedenega poslovnika je treba ta rok zaradi oddaljenosti podaljšati za enkratno obdobje desetih dni.
- 43 V tem okviru ni mogoče sprejeti trditve Sveta, da se člen 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 ni uporabljal v obravnavanem primeru.
- 44 Najprej, iz besedila člena 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 je razvidno, da se štirinajstdnevno podaljšanje uporablja za akte, za katere začne rok za vložitev tožbe teči z njihovo objavo, kar s področja uporabe tega člena izključuje samo akte, ki so predmet uradnega obvestila. Ta določba namreč ne vsebuje nobenega razlikovanja glede vrste akta, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*. Zato je mogoče sklepati, da če je bil akt predmet objave in je datum te objave pomenil začetek roka za vložitev tožbe, določenega v členu 263, šesti odstavek, PDEU, se uporablja člen 102(1)

Poslovnika z dne 2. maja 1991 (glej v tem smislu sodbi z dne 3. julija 2014, Zanjani/Svet, T-155/13, neobjavljena, EU:T:2014:605, točki 40 in 41, ter Sorinet Commercial Trust Bankers/Svet, T-157/13, neobjavljena, EU:T:2014:606, točki 42 in 43).

- 45 Dalje, cilj štirinajstdnevnega obdobja iz člena 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 je zainteresiranim strankam zagotoviti dovolj dolgo časovno obdobje, da vložijo tožbo zoper objavljene akte, kar omogoča spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (sodba z dne 26. septembra 2013, PPG in SNF/ECHA, C-625/11 P, EU:C:2013:594, točka 35).
- 46 Poleg tega je treba opozoriti, da objave obvestila o vpisu imen oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, v *Uradnem listu Evropske unije* ni mogoče enačiti z uradnim obvestilom zadevnim osebam in subjektom o teh ukrepih. Kadar je akt predmet uradnega obvestila, se lahko domneva, da je bil z dnevom uradnega obvestila ta akt dan na voljo njegovemu naslovníku. Vendar to ne velja, kadar so zadevne osebe in subjekti o posamičnih aktih, kot so omejevalni ukrepi, obveščeni posredno, z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*. Člen 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 pa določa štirinajstdnevno obdobje, ob koncu katerega je mogoče razumno domnevati, da je *Uradni list Evropske unije* dejansko na voljo v vseh državah članicah in v tretjih državah. Torej je treba štirinajstdnevno podaljšanje iz navedene določbe uporabiti za vse akte, pri katerih se obvestitev opravi z objavo v *Uradnem listu Evropske unije*, vključno s posamičnimi akti, o katerih so zadevne osebe obveščene z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* (sodbi z dne 3. julija 2014, Zanjani/Svet, T-155/13, neobjavljena, EU:T:2014:605, točki 42 in 43, ter Sorinet Commercial Trust Bankers/Svet, T-157/13, neobjavljena, EU:T:2014:606, točki 44 in 45).
- 47 Nazadnje, iz sodne prakse izhaja, da uporaba člena 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 ustreza cilju pravice zadevnih oseb do tega, da so obveščene o omejevalnih ukrepih, sprejetih v zvezi z njimi, po potrebi z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* (sodbi z dne 3. julija 2014, Zanjani/Svet, T-155/13, neobjavljena, EU:T:2014:605, točka 44, in Sorinet Commercial Trust Bankers/Svet, T-157/13, neobjavljena, EU:T:2014:606, točka 46).
- 48 Kadar namreč naslovi oseb ali subjektov, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, niso znani oziroma jih o teh ukrepih ni mogoče obvestiti neposredno, bi se, če bi za posredno obvestitev o takih aktih z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* veljala ureditev izračuna rokov, ki se uporablja za posamična uradna obvestila, zadevnim osebam odreklo podaljšanje roka za vložitev tožbe za štirinajst dni od objave akta, določeno v členu 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991, poleg tega pa ne bi mogle biti deležne jamstev, ki izhajajo iz neposredne obvestitve. V teh okoliščinah bi obveznost posredne obvestitve o omejevalnih ukrepih z objavo obvestila, katere namen je načeloma zadevnim osebam zagotoviti dodatna jamstva, paradoksalno pripeljala do tega, da bi bile postavljene v manj ugoden položaj od tistega, ki bi bil rezultat zgolj objave izpodbijanih aktov v *Uradnem listu Evropske unije* (glej v tem smislu sodbe z dne 4. februarja 2014, Syrian Lebanese Commercial Bank/Svet, T-174/12 in T-80/13, EU:T:2014:52, točki 65 in 66, ter z dne 3. julija 2014, Zanjani/Svet, T-155/13, neobjavljena, EU:T:2014:605, točka 45, in Sorinet Commercial Trust Bankers/Svet, T-157/13, neobjavljena, EU:T:2014:606, točka 47).
- 49 Iz navedenega izhaja, da Svet svojih trditev ne more veljavno utemeljiti s sodbo z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet (od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258), v kateri je Sodišče poudarilo prav to, da je cilj obveznosti posamične obvestitve dodatno varstvo posameznikov. Zato se na navedeno sodbo ni mogoče sklicevati, zato da bi se za posameznike uporabilo manj ugodno obravnavanje od tistega, ki izhaja iz same objave aktov, ki vsebujejo omejevalne ukrepe v zvezi z njimi (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2014, Syrian Lebanese Commercial Bank/Svet, T-174/12 in T-80/13, EU:T:2014:52, točka 67).

- 50 Poleg tega je treba tudi ugotoviti, da se Svet zmotno opira na sodbo z dne 9. julija 2014, Al-Tabbaa/Svet (T-329/12 in T-74/13, neobjavljena, EU:T:2014:622), ob sklicevanju zlasti na njeno točko 59. V tej točki je bilo namreč najprej opozorjeno, da je bila tožeča stranka o zadevnih aktih obveščena na eni strani z dopisom, poslanim njenim zastopnikom, in na drugi strani z objavo obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, kar se je oboje zgodilo istega dne. Nato je Splošno sodišče menilo, da tožba zoper zadevna akta ni prepozna, ker je bila vložena pred iztekom roka za vložitev tožbe, ki je izračunan kot najkrajši, in sicer roka, izračunanega od dneva obvestitve zastopnika tožeče stranke. Iz tega izhaja, da v navedeni zadevi ni bilo treba obravnavati izračuna roka za vložitev tožbe, ki je začel teči z objavo obvestila in za katerega se je uporabljal člen 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 51 Zadnjenavedene ugotovitve ne omajajo okoliščina, da je bilo v navedeni točki 59 sodbe z dne 9. julija 2014, Al-Tabbaa/Svet (T-329/12 in T-74/13, neobjavljena, EU:T:2014:622), pojasnjeno, da se rok za vložitev tožbe v obeh primerih podaljša za enkratno obdobje desetih dni na podlagi člena 102(2) Poslovnika z dne 2. maja 1991. Po eni strani se namreč ta določba uporablja neodvisno od vrste dogodka, ki sproži začetek roka za vložitev tožbe, po drugi strani pa uporaba te določbe ne izključuje uporabe člena 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991, kot to trdi Svet.
- 52 V obravnavanem primeru je Svet obvestilo o vpisu imena tožeče stranke na seznam objavil v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 15. aprila 2014. Dvomesečni rok, podaljšan za štirinajstdnevno obdobje iz člena 102(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991 in zaradi oddaljenosti še za enkratno desetdnevno obdobje iz člena 102(2) navedenega poslovnika, se je torej iztekel 9. julija 2014.
- 53 Ker je bila obravnavana tožba v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 30. junija 2014, je bila vložena v zakonskem roku, tako da je treba zavrniti ugovor nedopustnosti, ki ga je podal Svet.

Utemeljenost

- 54 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji dokazov. Tretji tožbeni razlog je razdeljen v tri dele, ki se nanašajo na pomanjkljivo obrazložitev, neupoštevanje meril, določenih v členu 1(1) Sklepa 2014/119, in zlorabo pooblastil. Nazadnje, četrti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti.
- 55 Po mnenju Splošnega sodišča je primerno takoj skupaj preučiti drugi tožbeni razlog in drugi del tretjega tožbenega razloga, v podporo katerima tožeča stranka v bistvu navaja, da je bilo sprejetje omejevalnih ukrepov v zvezi z njo izvedeno brez dovolj trdne dejanske podlage.
- 56 Z drugim tožbenim razlogom in drugim delom tretjega tožbenega razloga se namreč zastavlja enako pravno vprašanje kot tisto, o katerem je Splošno sodišče že odločalo v sodbah z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), ter z dne 28. januarja 2016, Azarov/Svet (T-331/14, EU:T:2016:49), Azarov/Svet (T-332/14, neobjavljena, EU:T:2016:48), Klyuyev/Svet (T-341/14, EU:T:2016:47), Arbuzov/Svet (T-434/14, neobjavljena, EU:T:2016:46) in Stavvitskiy/Svet (T-486/14, neobjavljena, EU:T:2016:45), ki so postale pravnomočne.
- 57 V obravnavanem primeru tožeča stranka trdi, da ni dokazano, da je odgovorna za odtujitev javnih sredstev ali da je bila povezana s katero od oseb, ki so bile opredeljene kot take, niti da je bila predmet preiskave. Po njenem mnenju noben element v spisu ne kaže, na katere upoštevne dejanske podatke se je oprl Svet. Poleg tega bi morale sodišče Unije glede na to, da v skladu s sodno prakso pravica do obrambe ne zahteva posredovanja dokazov pred sprejetjem ukrepov zamrznitve sredstev, strogo preveriti obstoj ali zadostnost dokazov.

- 58 Tožeča stranka je v repliki, potem ko se je seznanila z dopisom urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca z dne 7. marca 2014, poslanim visoki predstavnici Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljevanju: dopis z dne 7. marca 2014), navedla, da je bil ta dopis edini dokaz, na katerega se je lahko oprl Svet, ko se je odločil vpisati njeno ime na seznam, in da navedeni dopis ni pomenil dovolj trdne dejanske podlage. Poleg tega naj kaznivo dejanje, ki je bilo omenjeno v dopisu z dne 7. marca 2014, in sicer zloraba položaja, ne bi podpiralo razloga, podanega za utemeljitev vpisa imena tožeče stranke na seznam, ker je odtujitev sredstev po ukrajinskem kazenskem zakoniku ločeno kaznivo dejanje. Svet naj ne bi uspel pokazati, da obstajajo konkretni dokazi ali dovolj trdna dejanska podlaga, kot se zahteva s sodno prakso sodišč Unije, ki bi utemeljevali vpis imena tožeče stranke na seznam. Dejstvo, da je bilo v dopisu z dne 7. marca 2014 z eno vrstico navedeno, da v zvezi s tožečo stranko poteka postopek zaradi „zlorabe položaja“, naj za to ne bi zadoščalo. Svet bi namreč moral dokazati, da je lahko preveril verodostojnost postopka, ki so ga vodili ukrajinski organi.
- 59 Svet odgovarja, da razlogi za vpis imena tožeče stranke na seznam slonijo na trdni dejanski podlagi. Ti razlogi naj bi namreč temeljili na dopisu z dne 7. marca 2014, v katerem je bilo navedeno, da glede tožeče stranke poteka preiskava zaradi sodelovanja pri kaznivih dejanjih v zvezi z odtujitvijo javnih sredstev in nezakonitim prenosom teh sredstev iz Ukrajine, kar naj bi se ujemalo z obrazložitvijo, ki je bila za tožečo stranko navedena v Izvedbenem sklepu 2014/216 in Izvedbeni uredbi št. 381/2014. V zvezi s tem Svet pojasnjuje, da potreba po predložitvi konkretnih dokazov ne more segati tako daleč, da bi moral dokazati resničnost kaznivih dejanj, katerih storitve je tožeča stranka osumljena pri ukrajinskih organih. Zadoščalo naj bi namreč, da Svet predloži elemente, ki dokazujejo obstoj preiskav glede domnevne odtujitve ukrajinskih državnih sredstev, ne da bi moral predložiti dokaze, ki potrjujejo, da je tožeča stranka dejansko kriva, kar naj bi morali dokazati ukrajinski pravosodni organi. V zvezi s tem naj bi bilo sicer treba razlikovati med, na eni strani, kazenskimi postopki (vključno s preiskavami), ki tečejo v Ukrajini, v okviru katerih se bo tožeča stranka lahko branila v skladu s pravili ukrajinskega kazenskega postopka, ter, na drugi strani, začasnimi in preventivnimi ukrepi, s katerimi se zamrznejo njena sredstva na ravni Unije in za katerih sprejetje naj Svetu ne bi bilo treba dokazati kaznivih dejanj, zaradi katerih je tožeča stranka v preiskavi. Tako naj bi se Svet, kadar odloča o naložitvi omejevalnih ukrepov, lahko oprl zgolj na obstoj potekajoče preiskave.
- 60 V dupliki Svet navaja, da je v nasprotju s trditvami tožeče stranke ob sprejetju Izvedbenega sklepa 2014/216 in Izvedbene uredbe št. 381/2014 upošteval tri elemente, in sicer posebni kontekst razmer v Ukrajini, utemeljitev v dopisu z dne 7. marca 2014 in [zaupno]¹. Zato naj bi Svet zagotovil dovolj informacij o dejanski podlagi navedenih aktov in naj torej ne bi storil očitne napake pri presoji.
- 61 Kot pa je bilo opozorjeno v točki 38 sodbe z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), čeprav ima Svet široko polje proste presoje glede splošnih meril, ki naj se upoštevajo za sprejetje omejevalnih ukrepov, učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine o temeljnih pravicah, zahteva, da se sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o vpisu ali ohranitvi imena določene osebe na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, prepriča, da ta sklep, ki je za to osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev tega sklepa – utemeljeni dovolj jasno in konkretno (glej sodbo z dne 21. aprila 2015, Anbouba/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točki 41 in 45 ter navedena sodna praksa).

1 — Prikriti zaupni podatki.

- 62 Enako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806, točka 39), v obravnavani zadevi merilo iz člena 1(1) Sklepa 2014/119 določa, da se omejevalni ukrepi sprejmejo proti osebam, ki so bile opredeljene kot odgovorne za dejanja odtujitve državnih sredstev. Poleg tega je iz točke 2 obrazložitve navedenega sklepa razvidno, da je Svet te ukrepe sprejel „z namenom ureditve [utrditve] in podpore pravni državi [...] v Ukrajini“.
- 63 Ime tožeče stranke je bilo vpisano na seznam, ker je bila to „[o]seba, zoper katero v Ukrajini teče preiskava zaradi sodelovanja pri zločinih [kaznivih dejanjih] v zvezi s poneverbo [z odtujitvijo] ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine“. Iz tega izhaja, da so se po mnenju Sveta zoper tožečo stranko zbirala obvestila ali je glede nje potekala preiskava, ki (še) ni pripeljala do vložitve obtožnega akta, zaradi njene domnevne vpletenosti v dejanja odtujitve javnih sredstev.
- 64 Svet se tako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806, točka 41), v utemeljitev vpisa imena tožeče stranke na seznam sklicuje na dopis urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca visoki predstavnici Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, v tem primeru na dopis z dne 7. marca 2014 (glej točko 58 zgoraj), ter na druge dokaze iz obdobja po sprejetju Izvedbenega sklepa 2014/216 in Izvedbene uredbe št. 381/2014.
- 65 V dopisu z dne 7. marca 2014 je navedeno, da so „[u]krajinski organi pregona [...] začeli več kazenskih postopkov na podlagi kaznivih dejanj, ki so jih storili nekdanji visoki funkcionarji“. Ime tožeče stranke je omenjeno takoj zatem skupaj z navedbo kaznivega dejanja, katerega storitve je osumljena v skladu z ukrajinskim kazenskim zakonikom (in sicer zloraba položaja, ki je povzročila hude posledice). V dopisu je tudi pojasnjeno, da se „[v] preiskavi zgoraj navedenih kaznivih dejanj [...] preverjajo dejstva v zvezi z odtujitvijo javnih sredstev v velikih zneskih in naknadnim nezakonitim prenosom teh sredstev z ozemlja Ukrajine“.
- 66 Ni sporno, da je bila tožeča stranka zgolj na tej podlagi opredeljena „kot odgovorn[a] za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev“ v smislu člena 1(1) Sklepa 2014/119.
- 67 Enako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806, točka 42), je namreč dopis urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca, v tem primeru dopis z dne 7. marca 2014, med dokazi, ki jih je predložil Svet v tem postopku, edini dokaz, ki je iz obdobja pred sprejetjem Izvedbenega sklepa 2014/216 in Izvedbene uredbe št. 381/2014.
- 68 Po analogiji s tem, kar je Splošno sodišče odločilo v sodbi z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806, točki 43 in 44), pa je treba ugotoviti, da navedeni dopis, čeprav izvira iz višjega pravosodnega organa tretje države, vsebuje zgolj splošno navedbo, ki povezuje ime tožeče stranke, skupaj z imeni drugih nekdanjih visokih funkcionarjev, s preiskavo, katere namen je bil v bistvu preveriti sam obstoj dejanj odtujitve javnih sredstev. Namreč, čeprav je v njem navedeno kaznivo dejanje, katerega storitve je bila osumljena tožeča stranka v skladu z ukrajinskim kazenskim zakonikom, to je zloraba položaja, ki se kaznuje po členu 364(2) navedenega zakonika, dopis z dne 7. marca 2014 ne vsebuje nobenih pojasnil o dokazovanju dejanj, ki so se takrat preverjala v preiskavi ukrajinskih organov, in še manj o osebni odgovornosti – četudi domnevni – tožeče stranke za ta dejanja (glej v tem smislu tudi sodbi z dne 28. januarja 2016, Arbuzov/Svet, T-434/14, neobjavljena, EU:T:2016:46, točka 39, in Stavyskiy/Svet, T-486/14, neobjavljena, EU:T:2016:45, točka 44).
- 69 Poudariti je treba še, da v nasprotju s sodbo z dne 27. februarja 2014, Ezz in drugi/Svet (T-256/11, EU:T:2014:93, točke od 57 do 61), po pritožbi potrjeno s sodbo z dne 5. marca 2015, Ezz in drugi/Svet (C-220/14 P, EU:C:2015:147), na kateri se sklicuje Svet, v tem primeru Svet na eni strani ni imel informacij v zvezi z dejstvi ali ravnanji, ki jih ukrajinski organi očitajo posebej tožeči stranki, na drugi strani pa dopis z dne 7. marca 2014, tudi če se presoja glede na kontekst, v katerega je umeščen, ne pomeni dovolj trdne dejanske podlage v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 61, za vpis

imena tožeče stranke na seznam iz razloga, da je bila opredeljena „kot odgovorna“ za odtujitev javnih sredstev (glej v tem smislu sodbo z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet, T-290/14, EU:T:2015:806, točke od 46 do 48).

- 70 Ne glede na fazo, v kateri je bil postopek, ki naj bi potekal proti tožeči stranki, Svet ne bi smel sprejeti omejevalnih ukrepov proti njej, ne da bi bil seznanjen z dejanji odtujitve javnih sredstev, ki so jih posebej njej očitali ukrajinski organi. Svet bi namreč smel le ob seznanjenosti s temi dejanji ugotoviti, da jih je po eni strani mogoče opredeliti kot odtujitev javnih sredstev in da lahko po drugi ogrozijo pravno državo v Ukrajini, katere utrditev in podprtje sta, kot je opozorjeno zgoraj v točki 62, cilj sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov (glej v tem smislu sodbi z dne 28. januarja 2016, Arbuzov/Svet, T-434/14, neobjavljena, EU:T:2016:46, točka 55, in Stavvtskiy/Svet, T-486/14, neobjavljena, EU:T:2016:45, točka 48).
- 71 Poleg tega je pristojni organ Unije tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, ne pa da bi morala zadnjenavedena predložiti negativni dokaz, da navedeni razlogi niso utemeljeni (glej sodbo z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet, T-290/14, EU:T:2015:806, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 72 Zato je treba po vzoru Splošnega sodišča v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806, točka 50), ugotoviti, da z vpisom imena tožeče stranke na seznam niso bila spoštovana merila za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, ki so določena v Izvedbenem sklepu 2014/216.
- 73 Iz tega sledi, da je treba to tožbo v skladu s členom 132 Poslovnika razglasiti za očitno utemeljeno.
- 74 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvama, ki ju je Svet podal v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča (glej točko 24 zgoraj) in s katerima želi izpodbijati uporabo tega člena v obravnavanem primeru.
- 75 Prvič, Svet trdi, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), odločalo o vprašanju, ali dopis urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca pomeni dovolj trdno dejansko podlago za vpis imena A. Portnova na seznam iz razloga, da je bil opredeljen kot odgovoren za odtujitev javnih sredstev, medtem ko se je v obravnavanem primeru Svet oprl tudi na [zaupno]. Zato naj bi se dejansko stanje in pravno vprašanje, ki sta bili preučeni v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), razlikovali od dejanskega stanja in pravnega vprašanja v obravnavani zadevi. Drugič, Svet opozarja, da je podal ugovor nedopustnosti in da je Splošno sodišče odločanje o njem pridržalo za končno odločbo.
- 76 Glede prvega pomisleka je treba najprej navesti, da Splošno sodišče v sodbi z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), ni dvomilo o zanesljivosti ali veljavnosti dopisa urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca, temveč o tem, da lahko ta dokaz sam po sebi pomeni dovolj trdno dejansko podlago v smislu sodne prakse, navedene v točki 61 zgoraj, za vpis imena tožeče stranke na seznam iz razloga, da je bila opredeljena „kot odgovorna“ za odtujitev javnih sredstev (glej točke od 66 do 70 zgoraj).
- 77 Poleg tega, prvič, je iz [zaupno], ne da bi dodal kakršen koli preudarek glede narave ali faze preiskave, ki se je nanašala na tožečo stranko, ali glede dejanskih elementov, s katerimi je bila utemeljena njena obdolžitev. [zaupno]
- 78 Ta elementa pa ne moreta povzročiti, da bi se pravno vprašanje, o katerem je Splošno sodišče že odločalo v sodbi z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806), in v sodbah, omenjenih v točki 56 zgoraj, razlikovalo od pravnega vprašanja, ki se zastavlja v okviru drugega tožbenega razloga in drugega dela tretjega tožbenega razloga v obravnavani zadevi, ker nikakor ne

vplivata na pravno presojo pogojev za obstoj dovolj trdne dejanske podlage. Zadevna elementa namreč samo potrjujeta veljavnost dopisa z dne 7. marca 2014 in domnevno primernost sprejetja omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko. Navedeni dopis torej ostaja edini dokaz za utemeljitev vpisa imen zadevnih oseb na seznam iz razloga, da so bile opredeljene „kot odgovorne“ za odtujitev javnih sredstev, Splošno sodišče pa je presodilo, da ta dokaz ni zadosten, da bi se štelo, da je Svet zadostil dokaznemu bremenu (glej v tem smislu sodbi z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet, T-290/14, EU:T:2015:806, točke od 43 do 48, in z dne 28. januarja 2016, Stavvskyi/Svet, T-486/14, EU:T:2016:45, točke od 43 do 47).

- 79 Poleg tega je treba, kar zadeva dejstva, spomniti, da v skladu s členom 132 Poslovnika Splošno sodišče presodi, da so ta dejstva dokazana. V zvezi s tem je treba opozoriti, da v nasprotju s tem, kar očitno trdi Svet, ni potrebno, da so dokazana dejstva enaka kot dejstva, ki so se štela za upoštevana v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. oktobra 2015, Portnov/Svet (T-290/14, EU:T:2015:806). V obravnavani zadevi pa stranki ne izpodbijata resničnosti dejanskih elementov, na katere se je Svet oprl za vpis imena tožeče stranke na seznam, in sicer zlasti dejstva, da so v skladu z dopisom z dne 7. marca 2014 ukrajinski organi v zvezi s tožečo stranko zbirali obvestila ali vodili preiskavo zaradi odtujitve javnih sredstev, zato se lahko ti dejanski elementi štejejo za dokazane.
- 80 Okoliščina, da za dopis, kot je dopis z dne 7. marca 2014, v katerem so omenjene te preiskave ali zbiranje obvestil, ni mogoče šteti, da je sam po sebi zadosten za utemeljitev razlogov za vpis imena tožeče stranke na seznam, pa je, nasprotno, osrednji element pravne presoje tega, kako je Svet zadostil dokaznemu bremenu (glej točko 78 zgoraj), kar ni enako izpodbijanju dejanskega stanja, opisanega v navedenem dopisu.
- 81 V zvezi z drugim pomislekom je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso možnost, da se tožba zavrže kot nedopustna z obrazloženim sklepom in torej brez izvedbe obravnave, ni izključena zaradi okoliščine, da je Splošno sodišče prej sprejelo sklep o pridržanju odločanja o ugovoru, vložnem na podlagi člena 114 Poslovnika z dne 2. maja 1991, za končno odločbo (glej v tem smislu sklep z dne 19. februarja 2008, Tokai Europe/Komisija, C-262/07 P, neobjavljen, EU:C:2008:95, točke od 26 do 28). Taka ugotovitev pa velja tudi za možnost, da se zavrne ugovor nedopustnosti, kadar namerava Splošno sodišče tako kot v obravnavanem primeru razglasiti tožbo za očitno utemeljeno v skladu s členom 132 Poslovnika, ki izrecno določa, da lahko Splošno sodišče odloči po koncu zgolj pisnega postopka.
- 82 Glede na vse navedeno je treba torej ugoditi tožbi, ki je očitno utemeljena v smislu člena 132 Poslovnika v delu, v katerem se želi z njo doseči razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa 2014/216 v delu, v katerem se ta nanaša na tožečo stranko.
- 83 Iz istih razlogov je treba v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, za nično razglasiti Izvedbeno uredbo št. 381/2014.

Časovni učinki razglasitve delne ničnosti Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216

- 84 Svet meni, da bi bilo treba, če bi Splošno sodišče Sklep 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216, razglasilo za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ohraniti njegove učinke v razmerju do tožeče stranke v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU do začetka učinkovanja razglasitve delne ničnosti Uredbe št. 208/2014, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo št. 381/2014, da se zagotovijo pravna varnost ter skladnost in enotnost pravnega reda.
- 85 Tožeča stranka ugovarja tej trditvi.

- 86 Opozoriti je treba, da je bil Sklep 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216, spremenjen s Sklepom 2015/364, s katerim je bil seznam nadomeščen s 7. marcem 2015, uporaba omejevalnih ukrepov za tožečo stranko pa je bila podaljšana do 6. marca 2016. Po teh spremembah je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu z novim razlogom za vpis (glej točki 16 in 17 zgoraj).
- 87 Zato zdaj za tožečo stranko velja nov omejevalni ukrep. Iz tega sledi, da razglasitev ničnosti Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216, v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ne povzroči izbrisa njenega imena s seznama (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, Azarov/Svet, T-331/14, EU:T:2016:49, točka 71).
- 88 Zato ni treba ohraniti učinkov Sklepa 2014/119, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2014/216, v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Stroški

- 89 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

sklenilo:

- 1. Izvedbeni sklep Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini se v delih, v katerih se nanašata na Oleksandra Klymenka, razglasita za nična.**
- 2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške O. Klymenka.**

V Luxembourg, 10. junija 2016.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
G. Berardis